

(rozhovor se členy kapely **My3.avi** Honzou Špalkem, Jakubem Vlachynským a Jirkou Horeckým)

Když napsal vloni Belmondo na černou tabuli, oznamující názvy kapel a písní v soutěži Notování pod Vyšehradem, záhadný nápis *My3.avi*, byl jsem zvědavý, co rozluštění slovní záhady přinese. Pak na podiu seděli čtyři kluci a mezi nimi hrála půvabná dívka na housle. Jejich čtyři písně byly jaksi mimo běžný repertoár řady kapel, které chtějí dobýt pomyslné folkové nebe či aspoň chtějí získat dobré umístění na nějakém z četných festivalů a soutěží. Kapelu jsem pak slyšel ještě v semifinále a pak delší dobu ne. Na Portách jsem nebyl, ale přišla zpráva, že ona pětice vyhrála kdeco. Myslím, že je to právě proto, že jsou úplně jiní a sví. K tomu ještě velmi dobře hrají.

Zařazení téhle kapely do dramaturgie FOLKomínu pak bylo jen věcí dohody s kapelou a já měl první příležitost si s částí kapely, konkrétně s Honzou Špalkem, Kubou Vlachynským a Klárou Houskovou, chvíli popovídat. Byl jsem pozvaný na jejich koncert v Klubu Kaštan v Břevnově 23. září 2005 a slíbili mi rozhovor. Po zvukové zkoušce jsme si Honzou, Kubou a s Jirkou Horeckým v šatně před začátkem představení povídali:

My3.avi na letošním FOLKomíně

foto: Petr Houba ©

Zkratky:

Jan Špalek (JŠ)

Jakub Vlachynský (JV)

Jirka Horecký (JH)

Kdy jste vznikli a jak jste vznikli jako kapela?

JŠ: Vznikli jsme před dvěma léty, spíš pro sebe než pro lidi.

JV: Vznikli jsme z větší kapely, kde byl přetlak písní, který se ve velké kapele nedaly dost dobře použít a nebyla ani chuť je tam hrát. Nám se písničky zdály pěkný, tak jsme se rozhodli, že si je jen tak pro sebe a pro ty nejbližší budeme hrát. Původně jsme byli opravdu tři.

Ti tři, to jste vy dva a??

JŠ: Plus Jirka Horecký, trumpetista a perkusista. Potom časem přišla Klárka, houslistka a Honza Výborný, který nám pomáhá s rytmikou.

Autoři skladeb jste vy dva, Honzo a Kubo ?

JV: Převážně je autorem Honza a něco i já.

Diváci se nemohou sjednotit na tom, jaký žánr vlastně hrajete, jste tak trochu multižánr. Je to záměr nebo jak se váš styl narodil?

JŠ: Záměr to určitě není, protože něco se ti daří dělat. Jako Jarda Jágr, když jede na branku?(Smích). Něco se ti prostě daří dělat, ale nic tím prvoplánově nesleduješ, i když to někomu tak může přijít. Já si pořád myslím, že to je folk, jen je tam diference v textech a možná ještě někde jinde, protože zas tolik do folku nevidím. Ale myslím si, že nejbliž to má k folku, k písničce.

Vyslovil jsi slovo folk, teď se i na stránkách novin diskutuje o tom, co folk vlastně je? Co si myslíte, že vlastně folk je?

JV: Pro mě je folk vlastně všechno i to, co jsme dělali s BBQ. Folk je všechno, co si člověk složí doma a zazpívá si písničku. Možná by se to dalo jednoduše shrnout, že folk je to, co si zahraješ

u táboráku.

JŠ: Hlavně si vem, co je folk v Čechách a co je folk třeba v Americe ? V Americe je folk třebas Alanis Morisset, která je pro nás jakoby rock. Ale pro mě je to folk, protože tam si to hrajou lidi na táborech u ohně.

Váše repertoáru máte i určité retro písně, například V kůži Oldřicha Nového. Jak jste přišli zrovna na tenhle styl?

JŠ: Já bych řekl jen retro věc. Vona je fakt jen jedna jediná. Sice zpíváme ještě o Nataše Gollové, ale nemá to určitě ten ocas prvorepublikových nebo meziválečných melodií. Najednou mě večer napadlo ... Jsem totiž Oldřich Nový? ono se to těžko vysvětluje. Kdo skládá písničky ví, že ten okamžik se nedá dost dobře popsat. Dopadlo to tak, že melodie sedí k textu. Není to kvůli tomu, že bychom tenhle styl chtěli hrát, je to jedna z písní, které vznikly.

J V: ? a všechno to pramení z Honzovy úchylinky na Natašu Gollovou? (smích)

JŠ: Je pravda, že je moje platonická láska? Asi to k tomu vedlo. Mám rád filmy pro pamětníky, přijde mi to jako romantický období.

Máte nějaké hudební vzdělání?

JV: Nemá se o tom mluvit, ale vzdělaný je pouze náš bubeník, Honzík Výborný, jinak nikdo z nás hudební vzdělání nemá, možná někdo nějakou Lidušku. Jo, Jirka a Klárka.

JŠ: Jsme samorosti, hrajeme a nabíráme zkušenosti. Každý koncert a zkouška je taková škola.

Letos jste vyhráli Porty, jak jste se do toho vlastně pustili?

JV: Objevili jsme se na "divokou kartu" v Ústí nad Labem, za což velmi děkujeme, a do Jihlavy jsme se dostali rovnou. Celá naše účast na Portě byla velká sázka do loterie a každopádně nás velmi

My3.avi v KC Kaštan

foto: Tomáš Pohl ©

překvapilo, že zrovna my jsme vyhráli. Určitě jsou kapely, které se o to léta snaží. Mám z toho pocit, že jsme někomu sebrali něco, co nám zas tolik nepatří. Když přijedeš na festival a vidíš tam takový ty "pravověrný"?

Myslíš asi hlavně trampy?

JV: Přesně tak, je to tramská Porta, tak je to v pořádku. Každopádně za to děkuju, je to naše první ocenění, co nám kdo kdy dal.

Na loňském Notování pod Vyšehradem jste nešli do finále, protože jste měli zaplacenou dovolenou. Vy jako kapela trávíte společně i dovolenou?

JV: To takhle jezdíme jen s Honzíkem.

JŠ: Jezdíme s Kubou, s ostatníma ne.

Jak jste se dali vlastně dohromady, jste spolužáci?

JŠ: Kdysi na jednom Silvestru, náhodou.

Získané Porty znamenají i určitou rostoucí slávu, i když je to asi silné slovo. Nepřemýšlíte o nějakém projektu ve formě natáčení desky?

JV: Po vítězství na Tramské portě jsme získali možnost natáčení ve studiu Českého rozhlasu Sever - 20 hodin, a na Portě v Jihlavě jsme ve studiu Pepy Pecla, nevím jak se přesně jmenuje, získali možnost nahrát celou desku. Nevím, hodně o tom přemýšlíme a pojedeme se do Krumlova podívat do studia, jak to bude vypadat. V Ústí máme téměř dotočeno, uvidíme, co z toho vyleze. Kdyby z toho všeho vyšly tři krásně nahrání písničky, tak je to super. Myslím, že desky dneska dělá ne každá druhá, ale každá první kapela a kvalita je někde? všichni víme, kde.

Tak si ještě počkáte?

JV: Uvidíme, co z toho vyleze?

Kolik máte hratelných písniček?

JŠ: Když se teď bavíme před koncertem, tak jsem je počítal a vymýšlel playlist. Takových písní je asi přes třicet. Jsou to písničky, který můžeš hrát a nestydíš se za ně. Některý písničky časem odpadávají, ale když jsem je procházel, říkal jsem si u některý, že je škoda, že už ji nehrajeme.

Jaké jsou vaše dojmy hraní s folkáči?

JV: Za zhruba rok, co se pohybujeme na folkovy scéně, jsme získali poznatek, protože s BBQ jsme hráli i na rockový scéně, že folk je neuvěřitelná záležitost. Hromada lidí dělá hromadu věcí zadarmo, což je úplně úžasný a úchvatný. Občas je to na úkor kvality, ale to vůbec nevadí, protože důležitý je nadšení. Ale neuvěřitelný je, že veškerý folkový festivaly, na kterých jsme byli, měly dokonalej zvuk, dokonalej aparát, dokonalého zvukaře. Je to zarážející, když účasti na některých festivalech nejsou zas tak veliký. Občas se lidi handrkují o takový zbytečnosti, zda někdo hraje nebo nehraje falešně, ale zapomínaj na to, že ve folku je ohromná solidarita a nadšení, což je bomba, a v Čechách mi to přijde hrozně ojedinelý.

Máte svého zvukaře ?

JV: Rádi bychom, ale z finančních důvodů to nejde. Tady u Kaštanu, což je naše domovská scéna, máme Honzíka a je to úžasnej zvukař.

Na dnešním představení nehrajete jen vy, ale avizujete hosty?

JŠ: V kapele máme v podstatě jeden zpěv a je těžký utáhnout celej večer. Na festivalech si zahrajeme maximálně pět věcí, ale tady co nejvíc. Je to pro nás motivační, aby to byla pro lidi zábava. Snažíme se představení prokládat převleky, povídáním. Máme ustálené hosty jako je jedenáctiletá Monika, která s námi zpívá od začátku a je to vlastně další člen kapely. Poslední dobou spolupracujeme s dívčím triem Bluestone, jsou to hrozně šikovný holky. Vždycky se snažíme udělat něco nového.

Originální zvuk kapely tvoří i trubka. Jirko, jak ty ses k tomuto nástroji dostal?

JH: K trubce jsem se dostal přes flétnu. Byl jsem moc malinkatý, ve školce jsme se šli podívat do hudebky a tam hrál nějaký mladík na trumpetu a já jsem si řekl, že chci taky hrát. Byl jsem ale moc malej, tak tři roky jsem se učil na flétnu a pak trubka. Pak jsem si dal pauzu, chodil jsem za hudebku a na vojně jsem se k tomu dostal.

JV: Jirka hrál na vojně u Hradní stráže.

JH: Rok na vojně mi dal víc, než rok v hudebce.

JV: Hrál jsi polskou hymnu.

JH: Jo, bylo to velmi zajímavý a od té doby se udržuju, když jsem dostal nabídku BBQ a následně od My3.avi.

JŠ: Jirko, jak si ceníš Port?

JH: Já si Port cením velmi mnoho.

JŠ: Znamená to, že si koupíš novou trubku? (smích)

JH: Rád bych si koupil novou trumpetu.

Kde vás lidi můžou slyšet?

JV: Díky těm oběma Portám se poměrně občas ozve telefon (Smích) a někdo nás někde pozve. V nejbližší době hrajeme na Jizerské notě, potom na Ozvěnách Porty, nejlépe bude, když se lidi podívají na naše stránky: www.my3.avi.com.